

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 174/2025-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] proti prípisu Mestského súdu Košice sp. zn. 10Nt/36/2024 z 13. septembra 2024 a jeho postupu v označenom konaní takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 14. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj svojho práva nebyť podrobený neľudskému a ponižujúcemu trestu podľa čl. 16 ods. 2 ústavy a čl. 3 dohovoru prípisom Mestského súdu Košice (ďalej len „mestský súd“) sp. zn. 10Nt/36/2024 z 13. septembra 2024 (ďalej len „napadnutý prípis“) a jeho postupom v označenom konaní. Navrhuje napadnutý prípis zrušiť a priznať mu finančné zadost'učinenie 30 000 eur. Taktiež požiadal o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie o tejto jeho ústavnej sťažnosti.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu v Michalovciach sp. zn. 3T/120/2014 z 5. mája 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/68/2016 z 24. júna 2016 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) bol sťažovateľ uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok,

jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c) a d) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov.

3. Sťažovateľ podal na mestskom súde návrh na postup podľa § 438j Trestného zákona. V napadnutom prípise mu mestský súd oznámil, že na citované ustanovenie sa na neho nevzťahuje, pretože v jeho prípade išlo o látku metamfetamín, nie o marihuanu, a teda o predmetnom návrhu nebude konať.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že po novele Trestného zákona účinnej od 6. augusta 2024 by mu za rovnaký skutok bolo možné uložiť trest od 7 do 15 rokov. Nie je pravda, že v jeho prípade išlo o marihuanu, pretože v trestnom konaní nebola presne identifikovaná omamná a psychotropná látka. Skutočnosť, že mestský súd sťažovateľa vyrozumel iba prípisom, a nie meritórnym rozhodnutím, predstavuje porušenie jeho práva na prístup k súdu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Predmetom ústavnej sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie jeho práv podľa ústavy a dohovoru napadnutým prípisom, ktorým bol vyrozumený, že nie sú splnené podmienky na konanie o jeho návrhu podľa § 438j Trestného zákona.

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Ústavný súd už skôr aproboval záver, že nie je dôvod vzťahnúť § 438j Trestného zákona na neskoršie úpravy Trestného zákona ako tú, ktorá nadobudla účinnosť 1. mája 2022, keď § 438j Trestného zákona predchádza jeho označenie vyjadrené slovným spojením „Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. mája 2022“ (III. ÚS 87/2025). Z uvedeného dôvodu už na prvý pohľad nie je relevantný argument sťažovateľa, že po novele Trestného zákona účinnej od 6. augusta 2024 by mu bolo možné uložiť menej prísny trest.

8. K tomu je potrebné uviesť, že uvedené prechodné ustanovenie súvisí s novelou Trestného zákona uskutočnenou zákonom č. 105/2022 Z. z. účinnou od 1. mája 2022, ktorej účelom a cieľom bolo zmiernenie neprimerane prísneho postihovania osôb užívajúcich alebo prechovávajúcich marihuanu, ako aj zníženie už uložených trestov za takýto trestný čin. Mestský súd poukázal na skutočnosť, že sťažovateľ však bol odsúdený za drogovú trestnú činnosť týkajúcu sa drogy metamfetamínu, teda nie marihuany (obdobne III. ÚS 546/2024). Táto skutočnosť, teda odsúdenie

za výrobu metamfetamínu a pervitínu, vyplýva z rozsudku krajského súdu, s ktorého obsahom sa ústavný súd oboznámil.

9. Pokiaľ sťažovateľ namieta, že bolo porušené jeho právo na prístup k súdu z dôvodu, že mestský súd nerozhodol uznesením, ústavný súd konštatuje, že rozhodujúcim z pohľadu zachovania práva sťažovateľa na prístup k súdu je, že mestský súd ho vyrozumel o výsledku vybavenia jeho návrhu a svoj záver založil na príslušných ustanoveniach Trestného poriadku.

10. Pokiaľ sťažovateľ pred ústavným súdom poukazuje taktiež na neprimeranosť trestu ako takéto, resp. až jeho neľudskosť, túto mal možnosť namietať v pôvodnom trestnom konaní, v ktorom mu bol trest uložený. Konanie podľa § 438j Trestného zákona na takýto účel neslúži.

11. Ústavný súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že dôvody uplatnené v ústavnej sťažnosti v spojení so skutkovými okolnosťami veci nasvedčujú záveru o nedostatku príčinnej súvislosti medzi napadnutým uznesením, resp. postupom mestského súdu a obsahom namietaných práv, čo by v prípade vecného posudzovania ústavnej sťažnosti viedlo k záveru o jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

12. Sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiada, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto predpoklady musia byť splnené súčasne a ak hoci len jeden z nich nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť. Absencia potenciálneho úspechu ústavnej sťažnosti v podobe identifikovaných dôvodov jej zjavnej neopodstatnenosti zakladá dôvod na záver, že u sťažovateľa ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, čo vedie ústavný súd k rozhodnutiu o nevyhovení žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu (bod 1 výroku tohto uznesenia). Nevyhovenie tejto žiadosti zároveň zakladá zákonný dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku tohto uznesenia).

13. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti stratilo rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa svojej opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. apríla 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu